

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 3ης Ιουλίου 2003 *

Στην υπόθεση T-129/01,

José Alejandro SL, με έδρα την Alicante (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον I. Temiño Ceniceros, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενο από τους F. López de Rego και J. F. Crespo Carrillo,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου

Anheuser-Busch Inc., με έδρα το Saint. Louis, Missouri (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής), εκπροσωπούμενη από τον V. von Bomhard, δικηγόρο,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 20ής Μαρτίου 2001 (υπόθεση R 230/2000-1), περί διαδικασίας ανακοπής κατά των Anheuser-Busch Inc. και José Alejandro SL,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους N. J. Forwood, Πρόεδρο, J. Pirrung, A. W. H. Meij, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 22ας Ιανουαρίου 2003,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 7 Μαΐου 1996, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής: Γραφείο) δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1), όπως αυτός έχει τροποποιηθεί.
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο «BUDMEN».
- 3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητείται η καταχώριση σήματος εμπίπτουν στις κλάσεις 10, 16 και 25 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών ενόψει καταχωρίσεως των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αναθεωρήθηκε και τροποποιήθηκε, και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 10: «ορθοπεδικά υποδήματα»

- κλάση 16: «είδη χαρτοπωλείου· πλαστικά υλικά συσκευασίας (μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις) και υλικό συσκευασίας από χαρτί και χαρτόνι»·

 - κλάση 25: «ενδύματα, υποδήματα και πιλοποιία».
- 4 Η αίτηση αυτή δημοσιεύθηκε στο *Bulletin des marques communautaires* τεύχος 14/98, της 2ας Μαρτίου 1998.
- 5 Στις 1 Ιουνίου 1998, η παρεμβαίνουσα άσκησε ανακοπή, βάσει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94. Η ανακοπή ασκήθηκε κατά της αιτηθείσας καταχωρίσεως του σήματος για όλα τα προϊόντα που αφορούσε η αίτηση καταχωρίσεως. Ο λόγος που προέβλεπε προς στήριξη της ανακοπής ήταν ο κίνδυνος συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Η ανακοπή στηρίζεται στην ύπαρξη προγενεστέρων εθνικών σημάτων, που έχουν καταχωρισθεί στη Δανία (αριθ. 6703.1993) για όλα τα προϊόντα των κλάσεων 16 και 25· στην Ιρλανδία, αφενός, για βιβλία, προϊόντα τυπογραφείου, είδη χαρτοπωλείου, γραφικά είδη, ημερολόγια, ευχετήριες κάρτες, πινέλα ζωγραφικής, ντοσιέ και χαρτοφύλακες, είδη γραφείου (εκτός των επίπλων), ετικέτες, αυτοκόλλητα, αφίσες, τράπουλες, χαρτοπετσέτες, σουβέρ, χάρτινα φίλτρα και χαρτομάνδηλα, φωτογραφίες, καρτ ποστάλ, άλμπουμ, χαρτί περιτυλίγματος, χαλκομανίες, που περιλαμβάνονται όλα στην κλάση 16 (αριθ. 151535), και, αφετέρου, για ενδύματα, υποδήματα, πιλοποιία, μπλούζες, φανέλες, κασκέτες και κάλτσες, που εμπίπτουν στην κλάση 25 (αριθ. 151537)· και στο Ηνωμένο Βασίλειο, για βιβλία, προϊόντα τυπογραφείου, είδη χαρτοπωλείου, γραφικά είδη, ημερολόγια, ευχετήριες κάρτες, πινέλα ζωγραφικής, ντοσιέ και χαρτοφύλακες, είδη γραφείου (εκτός των επίπλων), ετικέτες, αυτοκόλλητα, αφίσες, τράπουλες, χαρτοπετσέτες, σουβέρ, χάρτινα φίλτρα και χαρτομάνδηλα, φωτογραφίες, καρτ ποστάλ, άλμπουμ, χαρτί περιτυλίγματος, χαλκομανίες, με εξαίρεση τις κολλητικές ταινίες, τις κολλώδεις ουσίες και τα κολλώδη υλικά καθώς και τα συναφή με κολλητικές ταινίες, κολλώδεις ουσίες και κολλώδη υλικά προϊόντα, τα οποία υπάγονται στην κλάση 16 (αριθ. 1458297), και, αφετέρου, για μπλούζες, φανέλες, σακάκια, πόντσο, γέισο, πουλόβερ, ζακέτες, κουστούμι και γιλέκα, κοντά παντελονάκια, πανωφόρια, πιτζάμες, μπουρνούζια, εσώρουχα, εσάρπες, ενδύματα παραλίας και μαγιό, ανδρικά εσώρουχα, κασκέτες, φόρμες σκι, καλσόν, ανοράκ,

παντελόνια, φούστες, πουκάμισα, τζιν, γραβάτες, κάλτσες, ζώνες, γάντια, φορέματα, πλεκτά, υποδήματα παραλίας, μπότες, παπούτσια, παντόφλες και σανδάλια, που περιλαμβάνονται όλα στην κλάση 25 (αριθ. 1458299). Τα σήματα αυτά έχουν ως συστατικό το φωνητικό σημείο «BUD».

- 6 Με απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 1999, το αρμόδιο επί των ανακοπών τμήμα του Γραφείου δέχθηκε εν μέρει την ανακοπή και, κατά συνέπεια, αρνήθηκε να καταχωρίσει το σήμα για τα προϊόντα «ενδύματα, υποδήματα και πιλοποιία» που εμπίπτουν στην κλάση 25, λόγω της ομοιότητας που υπάρχει μεταξύ του σημείου «BUD», που αναγράφεται στο προγενέστερο δανικό σήμα αριθ. 6703.1993, και της πρώτης συλλαβής του σημείου BUDMEN που αναγράφεται στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και της ταυτότητας των προϊόντων της κλάσεως 25 τα οποία προσδιορίζουν τα δύο σήματα, στοιχεία που ενδέχεται να προκαλέσουν σύγχυση στο κοινό της Δανίας.
- 7 Στις 21 Φεβρουαρίου 2000, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του Γραφείου, δυνάμει του άρθρου 59 του κανονισμού 40/94, κατά της απόφασεως του αρμόδιου επί των ανακοπών τμήματος.
- 8 Η προσφυγή αυτή απορρίφθηκε με απόφαση της 20ής Μαρτίου 2001 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση) του δεύτερου τμήματος προσφυγών, η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 27 Μαρτίου 2001.
- 9 Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η απόφαση του αρμόδιου επί των ανακοπών τμήματος είναι βάσιμη, δεδομένου ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως στο κοινό, λόγω της ταυτότητας των προϊόντων που προσδιορίζονται από το σήμα, του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, και από τα προγενέστερα σήματα που έχουν καταχωρισθεί στη Δανία (αριθ. 6703.1993), στην Ιρλανδία (αριθ. 151537) και στο Ηνωμένο Βασίλειο (αριθ. 1458299) (στο εξής: προγενέστερα σήματα), και του γεγονότος ότι τα

σημεία των σημάτων που αποτελούν αντικείμενο συγκρούσεως, «BUD» και BUDMEN, είναι οπτικώς, ακουστικώς και εννοιολογικώς παρόμοια (σκέψεις 15, 19 έως 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 10 Στις 11 Ιουνίου 2001, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή με δικόγραφο, καταρτισθέν στην ισπανική γλώσσα, που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου.
- 11 Με κοινοποίηση της 3ης Σεπτεμβρίου 2001, η παρεμβαίνουσα αντιτάχθηκε, κατά την έννοια του άρθρου 131, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, στη χρήση της ισπανικής ως γλώσσας της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου και ζήτησε ως γλώσσα της διαδικασίας την αγγλική. Συναφώς, επικαλέστηκε το γεγονός ότι η γλώσσα αυτή, ούσα η δεύτερη γλώσσα της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος κατά την έννοια του άρθρου 115, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94, ήταν η γλώσσα της διαδικασίας ενώπιον του αρμοδίου επί των ανακοπών τμήματος και ενώπιον του τμήματος προσφυγών.
- 12 Δυνάμει του άρθρου 131, παράγραφος 2, εδάφιο 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο όρισε ως γλώσσα της διαδικασίας την ισπανική, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα είχε υποβάλει την προσβαλλόμενη αίτηση καταχωρίσεως του σήματος στην ισπανική γλώσσα, σύμφωνα με το άρθρο 115, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94.
- 13 Το Γραφείο κατέθεσε το υπόμνημά του αντικρούσεως στις 21 Δεκεμβρίου 2001, η δε παρεμβαίνουσα το δικό της στις 2 Ιανουαρίου 2002. Η προσφεύγουσα κατέθεσε υπόμνημα απαντήσεως στις 8 Απριλίου 2002. Το Γραφείο κατέθεσε υπόμνημα ανταπαντήσεως στις 25 Ιουνίου 2002.

- 14 Ως μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας, το Πρωτοδικείο κάλεσε την προσφεύγουσα να διευκρινίσει τα αιτήματά της κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.
- 15 Η επ' ακροατηρίου συζήτηση διεξήχθη στις 22 Ιανουρίου 2003. Η παρεμβαίνουσα δεν μετέσχε στην εν λόγω συζήτηση αφού η εκπρόσωπός της ενημέρωσε το Πρωτοδικείο ότι δεν ήταν δυνατόν να παραστεί λόγω ανεξαρτήτων της βουλήσεώς της γεγονότων. Το Πρωτοδικείο δεν έκρινε αναγκαίο να καλέσει την παρεμβαίνουσα να καταθέσει γραπτώς τις παρατηρήσεις της επί του ζητήματος που έθεσε η προσφεύγουσα.
- 16 Ο Πρόεδρος του δεύτερου τμήματος κήρυξε το πέρας της προφορικής διαδικασίας στις 26 Μαρτίου 2003.
- 17 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να κρίνει βάσιμη την προσφυγή δεχόμενο την αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος για όλα τα προϊόντα της κλάσεως 25·
 - επικουρικώς, να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να κρίνει βάσιμη την προσφυγή δεχόμενο την αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος όσον αφορά τα υποδήματα·
 - να συμψηφίσει τα δικαστικά έξοδα.

18 Το Γραφείο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή της προσφεύγουσας·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

19 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή της προσφεύγουσας και να επικυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων της.

20 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα διευκρίνισε ότι, με τη χρήση του όρου «μεταρρυθμίσει» επιδιώκει, στην πραγματικότητα, την ακύρωση της προσβαλλομένης απόφασης.

Επί του παραδεκτού των αιτημάτων της προσφεύγουσας

21 Με το δεύτερο μέρος του πρώτου και δεύτερου αιτήματός της, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να δεχθεί την αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος για όλα τα προϊόντα της κλάσεως 25 και, επικουρικώς, μόνον όσον αφορά

τα υποδήματα. Επομένως, η προσφεύγουσα ζητεί, κατ' ουσία, να υποχρεωθεί το Γραφείο να καταχωρίσει το σήμα, του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, για τα εν λόγω προϊόντα.

- 22 Συναφώς, επιβάλλεται να υπομνηστεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 63, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94, το Γραφείο υποχρεούται να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της αποφάσεως του κοινοτικού δικαστή. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να απευθύνει διαταγή στο Γραφείο. Πράγματι, στο Γραφείο εναπόκειται να συμμορφωθεί προς το διατακτικό και το αιτιολογικό των αποφάσεων του Πρωτοδικείου. Τα αιτήματα της προσφεύγουσας με τα οποία ζητείται να γίνει δεκτή η αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος για όλα τα προϊόντα της κλάσεως 25 και, επικουρικώς, μόνον για τα υποδήματα είναι απαράδεκτα [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld κατά ΓΕΕΑ (Giroform), Συλλογή 2001, σ. II-433, σκέψη 33, και της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-34/00, Eurocool Logistik κατά ΓΕΕΑ, (EUROCOOL) Συλλογή 2002, σ. II-683, σκέψη 12].

Επί του αιτήματος ακυρώσεως του διατακτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως

- 23 Η προσφεύγουσα προβάλλει έναν και μοναδικό λόγο ακυρώσεως αντλούμενο από την παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

Επιχειρήματα των διαδίδων

- 24 Όσον αφορά τη σύγκριση των επίμαχων σημείων, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την διαπίστωση του τμήματος προσφυγών, στο σημείο 19 της προσβαλλομένης αποφάσεως, σύμφωνα με την οποία υπάρχει οπτική ομοιότητα μεταξύ των σημείων «BUD» και BUDMEN, εφόσον η μόνη μεταξύ τους διαφορά είναι η συλλαβή «MEN» που περιλαμβάνεται στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Συναφώς, η προ-

σφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι οπτικές διαφορές μεταξύ των εν λόγω σημάτων παραμένουν προφανείς, αν ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι τα επίμαχα σημεία των σημάτων δεν περιλαμβάνουν σχέδια έχοντα μία μόνον κοινή συλλαβή, και ότι η τελευταία συλλαβή του σημείου του σήματος, του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, προκαλεί προφανή οπτική διαφορά.

- 25 Όσον αφορά την ακουστική σύγκριση μεταξύ των επίμαχων σημείων, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η δεύτερη συλλαβή «MEN» του σήματος, του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, η οποία προφέρεται αναγκαστικά κατά τρόπον ηχηρό και σαφή σε όλες τις γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ασκεί σημαντική επιρροή στην προφορά του σημείου «BUDMEN» που καθιστά δυνατή την εξάλειψη της ακουστικής ομοιότητας μεταξύ των επίμαχων σημάτων. Επιπλέον, η προφορά του προγενεστέρου εθνικού σήματος «BUD» είναι σύντομη, συνοπτική και τραχεία, ενώ η προφορά του σήματος BUDMEN, του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, είναι πιο μακρά.
- 26 Τέλος, όσον αφορά την εννοιολογική σύγκριση των σημείων η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η λέξη BUDMEN στερείται νοήματος στην αγγλική και δανική γλώσσα, γλώσσες του ενδιαφερομένου κοινού, εφόσον πρόκειται για έναν όρο που έχει επινοηθεί και αποτελείται από έναν τυχαίο ή φανταστικό συνδυασμό δύο συλλαβών, ο οποίος προσδίδει διακριτικό χαρακτήρα στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.
- 27 Εξάλλου, η προσφεύγουσα φρονεί ότι το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως έκρινε, στη σκέψη 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο μέσος καταναλωτής θα μπορούσε να αντιληφθεί το αμφισβητούμενο σήμα ως παραλλαγή των προγενεστέρων εθνικών σημάτων λόγω του γεγονότος ότι το διακριτικό στοιχείο των εν λόγω σημάτων είναι το «BUD» και, επομένως, θα μπορούσε να εκλάβει το «MEN» ως ένδειξη του σκοπού του. Πράγματι, κατά την προσφεύγουσα, προκειμένου να προσδιοριστεί ότι τα προϊόντα της κλάσεως 25 προορίζονται για άνδρες, δεν είναι ούτε αναγκαίο ούτε αρκεί να χρησιμοποιείται ταυτοχρόνως το «MEN» και το διακριτικό στοιχείο ενός σήματος. Αντιθέτως, τα σήματα που προσδιορίζουν τον σκοπό ενός προϊόντος της κλάσεως 25 περιλαμβάνουν συνήθως ένα διακριτικό στοιχείο που ακολουθείται από την έκφραση «για άνδρες», «για γυναίκες» ή «για παιδιά». Με το υπόμνημά της απαντήσεως, η προσφεύγουσα προσκομίζει έγγραφα προκειμένου να αποδείξει ότι για ορισμένα σήματα, γνωστά στον τομέα των ανδρικών ενδυμάτων, δεν χρησιμοποιούνται σημεία που περιλαμβάνουν τον όρο «MEN».

- 28 Όσον αφορά τη σύγκριση των προϊόντων, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τον ισχυρισμό του τμήματος προσφυγών, στη σκέψη 15 της προσβαλλομένης αποφάσεως, όσον αφορά την ομοιότητα μεταξύ, αφενός, των προϊόντων των προγενεστέρων εθνικών σημάτων και, αφετέρου, αυτών του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.
- 29 Όσον αφορά τους όρους διαθέσεως στο εμπόριο των εν λόγω προϊόντων, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι τα προϊόντα της κλάσεως 25 της παρεμβαίνουσας διανέμονται ως υλικό προσελκύσεως ή διαφημίσεως το οποίο συσχετίζεται με το σήμα της μπίρας «BUD». Η προσφεύγουσα τεκμηριώνει τον ισχυρισμό αυτό με επισυναπτόμενα στο δικόγραφο της προσφυγής έγγραφα. Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η παρεμβαίνουσα δεν απέδειξε τη χρήση του σήματός της για υποδήματα τα οποία αποτελούν, εξάλλου, το πρωταρχικό επίκεντρο συμφερόντων της προσφεύγουσας. Υπ' αυτήν την έννοια, η προσφεύγουσα επισυνάπτει στο δικόγραφο της προσφυγής της επτά δηλώσεις αντιπροσώπων εμπορικών εγκαταστάσεων σχετικές με την απουσία κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημάτων και με τον διακριτικό χαρακτήρα του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.
- 30 Επιπλέον, η προσφεύγουσα παραθέτει ότι, με την απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 1982, *Keurkoop* (144/81, Συλλογή 1982, σ. I-2853, σκέψη 24), το Δικαστήριο επισήμανε ότι δεν μπορεί να γίνει επίκληση του *ius prohibendi*, που παρέχει ένα σήμα, κατά τρόπο αθέμιτο όταν ο πρωταρχικός σκοπός του δεν διακινδυνεύει. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, με το υπόμνημά της απαντήσεως, ότι η εν λόγω αρχή σαφώς διέπει το πνεύμα του κανονισμού 40/94 και της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ L 40, σ. 1), και μπορεί εμμέσως να συναχθεί από τις αποφάσεις του Γραφείου.
- 31 Τέλος, η προσφεύγουσα επικαλείται την καταχώριση του ισπανικού της σήματος αριθ. 1.984.896 BUDMEN. Κατά την προσφεύγουσα, η απόφαση του ισπανικού γραφείου διπλωμάτων και σημάτων να δεχθεί το εν λόγω σήμα, κατόπιν ανακοπής της παρεμβαίνουσας αφορώσας το προγενέστερο εθνικό σήμα BUD, αποδεικνύει ότι η συνύπαρξη των επίμαχων σημάτων δεν προκαλεί σύγχυση στον καταναλωτή. Επιπλέον, οι πολυάριθμες καταχωρίσεις κοινοτικών σημάτων, διεθνών και εθνικών στην κλάση 25 που περιλαμβάνουν το σημείο «BUD» (μεταξύ των οποίων τα σήματα

BUDGIE και BUDDYZ καταχωρισμένα στο Ηνωμένο Βασίλειο και το σήμα BUDDY καταχωρισμένο στη Δανία, που αφορούν τα προϊόντα της κλάσεως 25) καταδεικνύουν ότι η παρεμβαίνουσα δεν κατέχει ούτε μονοπώλιο ούτε την αποκλειστικότητα επί του σημείου «BUD».

- 32 Προκαταρκτικώς, το Γραφείο διευκρινίζει ότι δεν παρεμβαίνει στις πτυχές της έριδας οι οποίες, λόγω της φύσεως τους, αφορούν μόνο τη διαμάχη μεταξύ της προσφύγουσας και της παρεμβαίνουσας και ότι τα επιχειρήματά του αφορούν αποκλειστικώς ζητήματα σχετικά με την εφαρμογή της ρυθμίσεως περί κοινοτικού σήματος, που χρήζουν, κατά τη γνώμη του, διασαφήσεως.
- 33 Όσον αφορά τη σύγκριση των σημάτων, το Γραφείο φρονεί ότι τα επίμαχα σημεία είναι οπτικώς, ακουστικώς και εννοιολογικώς παρόμοια. Όσον αφορά το τελευταίο, θεωρεί ότι το σημείο BUDMEN παρουσιάζει κίνδυνο διαχωρισμού μεταξύ των στοιχείων «BUD» και «MEN». Κατά το Γραφείο, το τελευταίο αυτό στοιχείο είναι περιγραφικό και στερείται διακριτικού χαρακτήρα υπό την έννοια ότι αναφέρεται στον σκοπό των προϊόντων που αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.
- 34 Κατά συνέπεια, το Γραφείο θεωρεί ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς αποφάσισε, εφαρμόζοντας κατά γράμμα σχετική κοινοτική νομοθεσία και νομολογία, ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημάτων.
- 35 Κατά την παρεμβαίνουσα, το αρμόδιο επί των ανακοπών τμήμα και το τμήμα προσφυγών ορθώς έκριναν ότι υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των εν λόγω σημάτων. Πράγματι, τα επίμαχα σήματα είναι οπτικώς, ακουστικώς και εννοιολογικώς παρόμοια. Συναφώς, θεωρεί ότι το επίθημα «MEN» στο σήμα BUDMEN, του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, γίνεται αντιληπτό όχι μόνον από τους αγγλόφωνους καταναλωτές, αλλά και από το κοινό της Δανίας, ως περιγραφικό στοιχείο που υποδεικνύει την ανδρική φύση ή προσορισμό για άνδρες των «ενδυμάτων, υποδημάτων και πιλοποιας» που αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.

Έτσι, η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ότι το επίθημα «MEN» είναι δευτερεύουσας σημασίας σε σχέση με το κυρίαρχο στοιχείο «BUD», το οποίο θεωρείται ενδεικτικό της προελεύσεως των προϊόντων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 36 Σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το σήμα, του οποίου ζητείται η καταχώριση, δεν γίνεται δεκτό «εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα· ο κίνδυνος συγχύσεως περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισεως με το προγενέστερο σήμα». Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', ii, του κανονισμού 40/94, ως προγενέστερα σήματα νοούνται τα καταχωρισθέντα εντός κρατών μέλους σήματα τα οποία έχουν κατατεθεί πριν από την ημερομηνία αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος.
- 37 Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ L 40 σ. 1), του οποίου το κανονιστικό περιεχόμενο είναι, κατ' ουσίαν, ταυτόσημο προς το περιεχόμενο του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, συνιστά κίνδυνο συγχύσεως το να είναι δυνατό το κοινό να πιστεύσει ότι τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από συνδεδεμένες μεταξύ τους οικονομικώς επιχειρήσεις [αποφάσεις του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 29, και της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 17· απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-104/01, Claudia Oberhauser κατά ΓΕΕΑ — Petit Liberto (Fifties), που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 25].
- 38 Κατά την ίδια νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως του κοινού πρέπει να εκτιμάται συνολικά, λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών παραγόντων της συγκεκριμένης περιπτώσεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95,

Sabel, Συλλογή 1997, σ. I-6191, σκέψη 22, προμνημονευθείσες αποφάσεις Canon, σκέψη 16, και Lloyd Shuhfabrik Meyer, σκέψη 18, και απόφαση της 22ας Ιουνίου 2000, C-425/98, Marca Mode, Συλλογή 2000, σ. I-4861, σκέψη 40· Fifties σκέψη 26).

- 39 Η συνολική αυτή εκτίμηση συνεπάγεται κάποια αλληλεξάρτηση μεταξύ των λαμβανομένων υπόψη παραγόντων και, ιδίως, της ομοιότητας των σημάτων καθώς και της ομοιότητας των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών. Έτσι, μια ελαφρά ομοιότητα μεταξύ των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών μπορεί να αντισταθμίζεται από μια έντονη ομοιότητα μεταξύ των σημάτων και αντιστρόφως (προμνημονευθείσες αποφάσεις Canon, σκέψη 17, και Lloyd Shuhfabrik Meyer, σκέψη 19). Η αλληλεξάρτηση μεταξύ των παραγόντων αυτών εκφράζεται στην έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 40/94, κατά την οποία είναι απαραίτητο η έννοια της ομοιότητας να ερμηνεύεται σε σχέση με τον κίνδυνο συγχύσεως του οποίου η εκτίμηση, αυτή καθαυτή, εξαρτάται, μεταξύ άλλων, από το κατά πόσον είναι γνωστό το σήμα στην αγορά και από τον βαθμό ομοιότητας μεταξύ του σήματος και του σημείου καθώς και μεταξύ των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών.

- 40 Επιπλέον, ο τρόπος κατά τον οποίο αντιλαμβάνεται τα σήματα ο μέσος καταναλωτής των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών έχει καθοριστική σημασία για τη συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως. Ο μέσος καταναλωτής αντιλαμβάνεται συνήθως ένα σήμα ως μια ολότητα και δεν επιδίδεται σε εξέταση των διαφόρων λεπτομερειών του (προμνημονευθείσες αποφάσεις SABEL, σκέψη 23, και Lloyd Shuhfabrik Meyer, σκέψη 25). Στο πλαίσιο αυτής της συνολικής εκτιμήσεως, ο μέσος καταναλωτής των οικείων προϊόντων θεωρείται ότι έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ενλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος. Εξάλλου, πρέπει να ληφθεί υπόψη το στοιχείο ότι ο μέσος καταναλωτής σπανίως έχει τη δυνατότητα να προβαίνει σε άμεση σύγκριση των διαφόρων σημάτων, αλλά είναι αναγκασμένος να επαφίεται στην ατελή εικόνα που έχει συγκρατήσει στη μνήμη του. Πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι το επίπεδο της προσοχής του μέσου καταναλωτή είναι δυνατόν να μεταβάλλεται αναλόγως της κατηγορίας των αντίστοιχων προϊόντων ή υπηρεσιών (προμνημονευθείσα απόφαση Lloyd Shuhfabrik Meyer, σκέψη 26).

- 41 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι τα προγενέστερα σήματα έχουν καταχωρισθεί στη Δανία, στην Ιρλανδία και στο Ηνωμένο Βασίλειο και τα οικεία προϊόντα είναι γενικής καταναλώσεως (ενδύματα, υποδήματα και πιλοποία), το κοινό που πρέπει να ληφθεί υπόψη για την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως είναι ο μέσος κατανα-

λωτής των τριών αυτών κρατών μελών [βλ., σχετικώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-388/00, Institut für Lernsysteme κατά ΓΕΕΑ — Educational Services (ELS), που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 48].

- 42 Υπό το φως των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να ελεγχθεί η διενεργηθείσα από το τμήμα προσφυγών σύγκριση μεταξύ, αφενός, των οικείων προϊόντων και, αφετέρου, των σημείων που αποτελούν αντικείμενο διενέξεως.
- 43 Το τμήμα προσφυγών θεώρησε ότι τα προγενέστερα εθνικά σήματα αφορούν προϊόντα της κλάσεως 25, ταυτιζόμενα με τα προϊόντα «ενδύματα, υποδήματα και πιλοποιία» που αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση (σκέψη 15 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τον ισχυρισμό αυτό του τμήματος προσφυγών.
- 44 Επομένως, δεν αμφισβητείται μεταξύ των διαδίκων η ύπαρξη ταυτότητας μεταξύ των προϊόντων που αφορούν τα επίμαχα σήματα.
- 45 Όσον αφορά τη σύγκριση των σημείων, από τη νομολογία προκύπτει ότι η συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, όσον αφορά την οπτική, ακουστική ή εννοιολογική ομοιότητα των επίμαχων σημάτων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα σήματα, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους (προπαρατεθείσες αποφάσεις SABEL, σκέψη 23, και Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 25). Πρέπει συνεπώς να γίνει σύγκριση των σημείων που αποτελούν, εν προκειμένω, το αντικείμενο διενέξεως από οπτικής, ακουστικής και εννοιολογικής απόψεως.
- 46 Το τμήμα προσφυγών ορθώς προέβαλε, στη σκέψη 19 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα δύο σημεία αποτελούν λεκτικά σήματα, κανονικά δακτυλο-

γραφημένα και με κεφαλαία γράμματα. Τα προγενέστερα σήματα περιλαμβάνουν μία μόνο συλλαβή τριών γραμμάτων. Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση αποτελείται από δύο συλλαβές, τριών γραμμάτων εκάστη.

- 47 Όσον αφορά την οπτική σύγκριση επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η πρώτη συλλαβή «BUD» του κοινοτικού σήματος, του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, αντιστοιχεί στη μοναδική συλλαβή του συστατικού σημείου των προγενεστέρων σημάτων και ότι η μόνη διαφορά έγκειται στο γεγονός ότι το κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση περιλαμβάνει μια δεύτερη συλλαβή «MEN». Όπως ορθώς προβλήθηκε από την παρεμβαίνουσα, το επίθημα «MEN» πρέπει να θεωρηθεί παρακολουθηματικό σε σχέση με το στοιχείο «BUD» δεδομένου ότι κατέχει δευτερεύουσα θέση ενός σημείου. Εξάλλου, πρέπει να επισημανθεί ότι το συστατικό σημείο των προγενεστέρων εθνικών σημάτων εσωκλείεται εξ ολοκλήρου στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.
- 48 Όσον αφορά την ακουστική σύγκριση, το τμήμα προσφυγών ισχυρίζεται ότι τα δύο σημεία αρχίζουν με τα ίδια γράμματα και προφέρονται κατά τον ίδιο τρόπο, η δε δεύτερη συλλαβή είναι λιγότερο ηχηρή σε σχέση με την πρώτη. Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών θεωρεί ότι τα σήματα ομοιάζουν ακουστικώς (σκέψη 20 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 49 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το στοιχείο «BUD», το οποίο αποτελεί το μοναδικό συστατικό των προγενεστέρων εθνικών σημάτων, συνιστά, επίσης, την πρώτη συλλαβή του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, η οποία τονίζεται και η οποία, επομένως, κατέχει κυρίαρχη θέση σε σχέση με τη δεύτερη συλλαβή «MEN».
- 50 Λαμβάνοντας υπόψη το ταυτόσημο μεταξύ της κυρίαρχης συλλαβής του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και των προγενέστερων εθνικών σημάτων, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι τα επίμαχα σήματα ομοιάζουν οπτικώς και ακουστικώς.

- 51 Όσον αφορά την εννοιολογική σύγκριση των επίμαχων σημάτων, πρέπει να επισημανθεί ότι, όπως ορθώς ισχυρίστηκαν το Γραφείο και η παρεμβαίνουσα, το στοιχείο «MEN» συνιστά την αγγλική λέξη «men» (άνδρες) και μπορεί έτσι να γίνει αντιληπτό στην αγγλόφωνη ζώνη της Κοινότητας καθώς και σε κράτη μέλη, όπως η Δανιά, όπου η γνώση της αγγλικής γλώσσας είναι ευρέως διαδεδομένη. Υπό αυτές τις συνθήκες, είναι πολύ πιθανόν το οικείο κοινό να θεωρήσει το σήμα «BUDMEN» ως παράγωγο του σημείου «BUD».
- 52 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, λαμβανομένων υπόψη των διαφορών που υφίστανται συνήθως μεταξύ των ειδών ενδύσεως για τους άνδρες και των ιδίων προϊόντων για τις γυναίκες, η ενημέρωση ότι τα προϊόντα ενδύσεως προορίζονται για ανδρική πελατεία αποτελεί ουσιώδες χαρακτηριστικό των εν λόγω προϊόντων που λαμβάνεται υπόψη από το συγκεκριμένο ενδιαφερόμενο κοινό [απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-219/00, Ellos κατά ΓΕΕΑ (ELLOS), Συλλογή 2002, σ. II-753, σκέψη 34].
- 53 Κατά συνέπεια, το επίθημα «MEN» του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ενδέχεται να ενέχει για το ενδιαφερόμενο κοινό μια υποβλητική ή και περιγραφική σημασία, υπό την έννοια ότι τα προσδιοριζόμενα από το εν λόγω σήμα «ενδύματα, υποδήματα και πιλοποία» προορίζονται για ανδρική πελατεία. Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, γενικώς, το κοινό δεν θα θεωρήσει ένα περιγραφικό στοιχείο, που αποτελεί τμήμα ενός σύνθετου σήματος, ως το διακριτικό και κυρίαρχο στοιχείο της συνολικής εντυπώσεως που προκαλείται απ' αυτό.
- 54 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι, από εννοιολογική άποψη, πρέπει να θεωρηθεί ότι η πρώτη συλλαβή «BUD» αποτελεί το κυρίαρχο στοιχείο του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.
- 55 Στο πλαίσιο της συνολικής εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως, πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι ο μέσος καταναλωτής διατηρεί στη μνήμη του μόνο μια ατελή εικόνα του σήματος και προσδίδει μείζονα σημασία στο κυρίαρχο στοιχείο του σημείου το οποίο του επιτρέπει, όταν προβεί σε μελλοντική αγορά, να αναγνωρίσει το σήμα το οποίο έγινε δεκτό. Κατά συνέπεια, όταν ο μέσος καταναλωτής συναντήσει

προϊόντα ενδύσεως προσδιοριζόμενα από το σήμα «BUDMEN», ο κίνδυνος να αποδώσει στα προϊόντα αυτά την ίδια εμπορική καταγωγή με αυτή των προϊόντων ενδύσεως που διατίθενται στο εμπόριο με το προγενέστερο σήμα «BUD» είναι, αν όχι πρόδηλος, πολύ πιθανός (βλ., σχετικώς, την προπαρατεθείσα απόφαση Fifties, σκέψη 48).

56 Όσον αφορά τους όρους υπό τους οποίους τα οικεία προϊόντα διατίθενται στο εμπόριο, είναι αλυσιτελές το επιχείρημα της προσφεύγουσας σχετικά με το ότι τα προγενέστερα εθνικά σήματα σχετίζονται με την μπύρα, ενώ το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση αναφέρεται αποκλειστικά σε υποδήματα. Πράγματι, στην παρούσα υπόθεση, η παρεμβαίνουσα δεν επικαλέστηκε την ενδεχόμενη φήμη των προγενεστέρων σημάτων της όσον αφορά την μπύρα ούτε απέδειξε ότι αυτά απέκτησαν φήμη ως προς τα προϊόντα για τα οποία είχαν καταχωρισθεί και, ιδίως, ως προς τα ενδύματα. Υπό αυτές τις συνθήκες, όπως ορθώς υποστήριξε η παρεμβαίνουσα, η αναφορά στην τρέχουσα χρήση των εν λόγω σημάτων καθώς και ο ενδεχόμενος συσχετισμός τους με το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση στερείται σημασίας.

57 Αντιθέτως, πρέπει να εξεταστούν οι αντικειμενικές συνθήκες υπό τις οποίες τα σήματα είναι δυνατόν να αποτελέσουν αντικείμενο αντιπαραθέσεως στην αγορά. Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι συμβαίνει συχνά, στον τομέα των ειδών ενδύσεως, το ίδιο σήμα να εμφανίζεται υπό διάφορες μορφές αναλόγως του είδους του προϊόντος που προσδιορίζει. Είναι επίσης σύνηθες, η ίδια επιχείρηση να χρησιμοποιεί παράγωγα σήματα, (σημεία που προέρχονται από ένα κύριο σήμα και έχουν ένα κοινό κυρίαρχο στοιχείο) για να διακρίνει τις διάφορες γραμμές παραγωγής της (για τις γυναίκες, τους άνδρες, τη νεολαία). Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν αποκλείεται το οικείο κοινό να θεωρήσει ότι τα ενδύματα, τα οποία προσδιορίζονται από τα σήματα που αποτελούν αντικείμενο διενέξεως, ανήκουν μεν σε δύο χωριστές σειρές προϊόντων, αλλά προέρχονται από την ίδια επιχείρηση (βλ., υπ' αυτή την έννοια, την προπαρατεθείσα απόφαση Fifties, σκέψη 49). Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών ορθώς διαπίστωσε ότι ήταν δυνατόν το κοινό να θεωρήσει ότι τα προσδιοριζόμενα από το σήμα BUDMEN προϊόντα ανήκουν σε μια καινούρια σειρά προϊόντων και διατίθενται στο εμπόριο από τον δικαιούχο του σήματος «BUD» και όχι από επιχείρηση που συνδέεται οικονομικώς με αυτόν (σκέψη 22 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

- 58 Επομένως, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση των προϊόντων που αφορούν τα επίμαχα σήματα, οι διαφορές μεταξύ των σημείων δεν αρκούν για να αποφευχθεί η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως στην αντίληψη του οικείου κοινού.
- 59 Επιπλέον, η αλληλεξάρτηση μεταξύ των διαφόρων παραγόντων που πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά τη συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως επιβεβαιώνει το συμπέρασμα αυτό. Δεν αμφισβητείται ότι τα προϊόντα που προσδιορίζονται από το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ταυτίζονται με αυτά που καλύπτονται από προγενέστερα εθνικά σήματα. Η ταυτότητα αυτή έχει ως επιστέγασμα να μετριάζεται το μέγεθος των ενδεχομένων διαφορών μεταξύ των επίμαχων σημείων. Πράγματι, όπως επισημάνθηκε από το Δικαστήριο, μπορεί να υπάρξει κίνδυνος συγχύσεως, παρά τον μικρό βαθμό ομοιότητας μεταξύ των σημάτων, στην περίπτωση που η ομοιότητα των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών είναι μεγάλη και ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενεστερού σήματος είναι ισχυρός (βλ. προπαρατεθείσες αποφάσεις *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, σκέψη 21 και *ELS*, σκέψη 77).
- 60 Εξάλλου, το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από τα υπόλοιπα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 61 Πρώτον, όσον αφορά τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας σύμφωνα με τους οποίους η προσβαλλόμενη απόφαση δεν συμφωνεί με την πρακτική λήψεως αποφάσεων τόσο του αρμόδιου επί των ανακοπών τμήματος και του τμήματος προσφυγών του Γραφείου, επιβάλλεται να διαπιστωθεί, καταρχάς, ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την ύπαρξη παρόμοιων με την παρούσα υπόθεση καταστάσεων. Εν συνεχεία, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς βάσει του κανονισμού 40/94, όπως έχει ερμηνευθεί από τον κοινοτικό δικαστή, και όχι βάσει μιας προηγούμενης πρακτικής λήψεως αποφάσεων του Γραφείου [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 5ης Δεκεμβρίου 2000, T-32/00, *Messe München κατά ΓΕΕΑ (electronica)*, Συλλογή 2000, σ. II-3829, σκέψη 47, και της 5ης Δεκεμβρίου 2002, T-130/01, *Sykes Entreprises κατά ΓΕΕΑ (REAL PEOPLE, REAL SOLUTIONS)*, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Συλλογή, σκέψη 31]. Κατά συνέπεια, το επιχείρημα που αφορά μια ενδεχόμενη διάσταση μεταξύ της προσβαλλομένης αποφάσεως και της πρακτικής λήψεως αποφάσεων του Γραφείου δεν ασκεί επιρροή.

- 62 Δεύτερον, όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας σύμφωνα με τον οποίο το ισπανικό γραφείο διπλωμάτων και σημάτων αποφάσισε να δεχθεί το ισπανικό της σήμα αριθ. 1.984.896 «BUDMEN», κατόπιν ανακοπής της παρεμβαίνουσας αφορώσας το προγενέστερο εθνικό σήμα «BUD», απόφαση η οποία θα αποδείκνυε ότι η συνύπαρξη των επίμαχων στην αγορά σημάτων δεν προκαλεί σύγχυση στον καταναλωτή, διαπιστώνεται ότι, όπως υποστήριξαν το Γραφείο και η παρεμβαίνουσα, τα προγενέστερα, εν προκειμένω, σήματα απολαύουν προστασίας στο Ηνωμένο Βασίλειο, στην Ιρλανδία και στη Δανία. Επομένως, η Ισπανία δεν συνιστά την οικεία περιοχή για την ανάλυση του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημάτων. Συνεπώς, το επιχείρημα που αφορά την συνύπαρξη των σημάτων σ' αυτό το κράτος μέλος στερείται λυσιτέλειας.
- 63 Τρίτον, όσον αφορά τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας που στηρίζονται στην ύπαρξη κοινοτικών, διεθνών και εθνικών σημάτων που έχουν καταχωρισθεί για τα προϊόντα της κλάσεως 25 και τα οποία περιλαμβάνουν το στοιχείο «BUD», πράγμα το οποίο, κατά τη γνώμη της, αποδεικνύει ότι η παρεμβαίνουσα δεν έχει ούτε μονοπώλιο ούτε αποκλειστικότητα για το εν λόγω σημείο, αρκεί να επισημανθεί ότι τα εν λόγω σήματα, όπως υποστήριξε το Γραφείο, δεν έχουν καμιά σχέση με την προκειμένη περίπτωση. Επομένως, οι ισχυρισμοί αυτοί στερούνται λυσιτέλειας όσον αφορά την ανάλυση του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημάτων.
- 64 Όσον αφορά το επιχείρημα που η προσφεύγουσα συνήγαγε από την προπαρατεθείσα απόφαση *Keurkoop*, σύμφωνα με το οποίο το *ius prohibendi* που παρέχει ένα σήμα δεν μπορεί να προβληθεί κατά τρόπο αθέμιτο όταν δεν διακινδυνεύει ο πρωταρχικός σκοπός του, πρέπει να θεωρηθεί ότι είναι αλυσιτελές. Πράγματι, η δυνατότητα ασκήσεως ανακοπής κατά καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, βάσει προγενεστέρου σήματος, προκειμένου να αποτραπεί ο κίνδυνος συγχύσεως του κοινού, κατα την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, προκύπτει από το ειδικό αντικείμενο του δικαίου περί σημάτων όπως αυτό έχει ερμηνευθεί από την κοινοτική νομολογία, ήτοι το δικαίωμα δικαιούχου σήματος να αντιτάσσεται σε κάθε χρησιμοποίηση του σήματος ικανή να αλλοιώσει την εγγύηση προελεύσεως (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 1996, C-427/93, C-429/93 και C-436/93, *Bristol-Myers Squibb κ.λπ.*, Συλλογή 1996, σ. I-3457, σκέψη 48, και της 23ης Απριλίου 2002, C-143/00, *Boehringer Ingelheim κ.λπ.*, Συλλογή 2002, σ. I-3759, σκέψεις 12 και 13).

- 65 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το τμήμα προσφυγών ορθώς θεώρησε ότι υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση «BUDMEN» και των προγενεστέρων εθνικών σημάτων.
- 66 Η ανωτέρω συλλογιστική εφαρμόζεται στο ακέραιο σε όλα τα προϊόντα τα οποία αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ήτοι στα «ενδύματα, υποδήματα και πιλοποΐα». Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι, λαμβάνοντας υπόψη την ταυτότητα μεταξύ των προϊόντων που αφορούν τα επίμαχα σήματα, η ανάλυση του κινδύνου συγχύσεως είναι ταυτόσημη για το σύνολο των προϊόντων που αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Επομένως, το τμήμα προσφυγών ορθώς θεώρησε ότι υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως για όλα τα προϊόντα που αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση συμπεριλαμβανομένων των «υποδημάτων» που αφορά το επικουρικό αίτημα της προσφεύγουσας.
- 67 Τα έγγραφα που προσαρτώνται στο δικόγραφο της προσφυγής, στο υπόμνημα απαντήσεως της προσφεύγουσας και στο υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που δεν προσκομίστηκαν ενώπιον του τμήματος προσφυγών δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη, καθόσον η προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου αφορά τον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του Γραφείου, κατά την έννοια του άρθρου 63 του κανονισμού 40/94. Πράγματι, η λειτουργία του Πρωτοδικείου δεν συνίσταται στην επανεξέταση των πραγματικών περιστατικών βάσει των αποδείξεων που προσκομίζονται για πρώτη φορά ενώπιόν του. Επιπλέον, η αποδοχή αυτών των αποδείξεων αντίκειται στο άρθρο 135, παράγραφος 4, του κανονισμού διαδικασίας, σύμφωνα με το οποίο τα υπομνήματα των διαδίκων δεν μπορούν να τροποποιούν το αντικείμενο της διαφοράς ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Κατά συνέπεια, πρέπει να μη ληφθούν υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα και η παρεμβαίνουσα για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί η αποδεικτική δύναμή τους [βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2002, T-247/01, eCopy κατά ΓΕΕΑ (ECOPY), που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Συλλογή, σκέψη 49].
- 68 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ⁶⁹ Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, θα καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα του Γραφείου και της παρεμβαίνουσας, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Forwood

Pirrung

Meij

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 3 Ιουλίου 2003.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

N. J. Forwood